

forekommer det mig, at Lovforslaget indeholder Bestemmelser, som paa en Maade indfører en Frihavn i St. Thomas' Havn, idet der der toldfrit kan oplægges Varer i Selskabernes Pakhuse indenfor et begrænset Tidsrum. Men af Hensyn til den Betydning, som man nu mener, at denne Havn vil faa i Verdenshandelen, var det maaske ikke af Vejen, om man paa en eller anden Maade i Lovforslagets Titel fik indføjet, at der i Virkeligheden eksisterer en Frihavn paa St. Thomas. For at faa disse Spørgsmaal taget op til Overvejelse mener jeg, det kunde være ønskeligt, om der blev nedsat et Udvalg. Jeg vil takke den højtærede Finansminister for, at der dog er optaget en Ændring af nogen Betydning, idet Lovven foreslaas revideret om 5 Aar, medens det tidligere var foreslaaet, at den skulde revideres om 10 Aar.

**G. Fog-Petersen:** Jeg kan ogsaa anbefale dette Lovforslag til uforandret Vedtagelse. Det er jo et Revisionsforslag og en Følge af den samlede Lovgivning for de vestindiske Øer, som fandt Sted i 1906. Det skulde have været forelagt i Samlingen 1911—12, men blev udskudt af Hensyn til den store Koncessionssags Behandling i Folketinget. Det blev i Fjor forelagt paa et saa sent Tidspunkt, at det af de Grunde, som blev nævnt af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), ikke kunde behandles til Ende. Det ærede Medlem, som var Finansminister i Fjor, udtalte oven i Købet, at han ikke ventede, det skulde ske.

Forslaget gaar jo ud paa at lette Skibsfarten paa St. Thomas' Havn i saa høj Grad, som det er muligt, naar Hensyn skal tages til, at der gennem Toldindtægterne skal komme den Indtægt i Kolonialkassen, som er nødvendig til at skaffe Balance. Der er Bestemmelser der, som i Virkeligheden binder Folketinget ret stærkt, saa at det ikke staar helt frit overfor et saadant Forslag, idet Finansministeren har Magt til efter Indstilling fra Guvernementet paa de vestindiske Øer midlertidigt at forhøje Finanstoldsatserne, hvis det er nødvendigt for at opnaa den Balance, som jo skal opnaas. Derfor er vi i og for sig afskaarne fra en fuldkommen fri Behandling af Lovforslaget. Vi kan ikke med eet Slag afskaffe al Told uden i alt Fald at sætte noget nyt i Stedet, og det kan vi ikke gøre, medmindre der opnaas Overenskomst med Kolonialraadet derom. Vi har ikke meget andet at gøre end at vedtage dette Lovforslag, som det foreligger. I den Form,

det nu har, vil det bidrage til at lette Skibsfarten paa St. Thomas' Havn, og det er jo netop Hensigten. Om der kan være Enkeltheder i Lovforslaget, der trænger til nærmere Undersøgelse og Drøftelse, saaledes som det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) mente, skal jeg ikke udtale mig nærmere om. Det er muligt, at en Bestemmelse som den, han nævnedes, Bestemmelsen i § 7 om Kontrollen, kan komme til at virke generende for Skibsfarten. Jeg er imidlertid tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem fra Æbeltoft, der i Fjor som Finansminister udtalte, at der ikke fra Kolonialraadet eller fra anden Side var nogen som helst Misfornøjelse paa dette Punkt, har Ret i denne sin Mening, men jeg har intet imod, at det bliver nærmere undersøgt. Jeg skal altsaa anbefale Lovforslaget til Tingets fortsatte Velvillie.

**Finansministeren (Brandes):** Kun det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) har haft Indvendinger at fremsætte imod dette Lovforslag, som ganske rigtigt er en Art Arregods fra den tidligere Finansminister til mig. Lovforslagets Fremsættelse er en Nødvendighed. Toldindtægterne paa St. Thomas og St. Jan har meget stor Betydning for de to Øer, og de er stigende. De sidste Tal er disse: Toldindtægterne for 1910—11 er 168,000 Francs, for 1911—12 182,000 Francs — jeg nævner runde Tal — og for 1912—13 205,000 Francs, det vil sige, de er stegne i to Aar med omtrent 20 pCt. Man tænke sig, hvad en saadan Stigning paa Toldindtægterne vilde betyde i Danmark. At indrette en Frihavn paa St. Thomas er vel ikke muligt i Øjeblikket. Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem fra Horsens vil fastholde denne Tanke. Den kom op, da det store Koncessionsforslag var til Behandling. Nu er jo Koncessionsforslaget ændret, og man har givet Selskabet, det vestindiske Kompagni, meget betydelige Rettigheder med Hensyn til at arbejde for Havnen derovre. Det er i Øjeblikket ikke klart for Ministeriet og kan heller ikke være det for Rigsdagen, hvorledes egentlig dette Arbejde foregaar, men jeg venter, at der vil komme til at foreligge en Beretning, som derefter skal blive forelagt Rigsdagen. Hvad dette Lovforslag angaar, venter jeg, at det vil komme i Udvalg, hvor Enkelthederne da vil kunne blive behandlet. Denne Mulighed vil jeg afvente, og jeg ser derfor ingen Grund til at komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder nu.